

[A. C. Normann.]

beskattes. Der kom dog også på dette område forslag frem, som udvalget syntes at kunne enes om, og der blev i det hele taget fra alle sider vist god vilje til at komme til en god ordening i fællesskab. Det undrer mig lidt, at det ærede medlem hr. Fanger efter den udvalgsbehandling, der fandt sted, taler om manglende god vilje i behandlingen af dette gamle strids-spørgsmål. Jeg vil tværtimod sige, at der har været vist overordentlig god vilje. Det var også min opfattelse, at der blev vist god vilje fra det konservative folkepartis side til at søge at finde udvej for omsider at få denne gamle byld trykket ud, også fordi, tror jeg, alle parter var enige om, at både købmændene — de private, som vi kalder dem, selv om brugsforeningerne i forhold til det offentlige er en privat institution — og brugsforeningsfolkene i virkeligheden ønskede sagen bragt til en afslutning, fordi det også for dem var generende, at denne gamle debat fortsatte i en form, der som regel er lidenskabelig og i tilsvarende grad ganske usaglig.

Jeg må egentlig sige, at jeg har ikke øjnet dårlig vilje før end i det øjeblik, da jeg så, at de konservative genfremsatte de lovforslag, som de havde frafaldet under udvalgssamarbejdet, og jeg har spurgt mig selv, ligesom det ærede medlem hr. Ove Hansen har det: hvad er egentlig hensigten, hvad er egentlig årsagen til, at de konservative, som dengang var positive i bestræbelserne for at finde udveje, nu genfremsætter de forslag, som de dengang fraveg? Hvis dette sker for at understrege, hvad der har været partiets inderste hensigt, partiets grundønske igennem årene, så er der tale om et misbrug af folketingets tid på et område, hvor det er overordentlig let at få præciseret sit standpunkt på anden måde end ved at anvende folketinget som et informationsbureau. Men hvis hensigten er en anden, nemlig den nu at fastholde den oprindelige uenighed med venstre — den uenighed, der har bestået, så længe jeg kan huske tilbage i dansk politik, mellem venstre og de konservative på dette område — ja, så vil det umuliggøre den brede enighed imellem de fire gamle partier, som nu var i sigte, og det ville jeg meget beklage.

Jeg kan sige, at det radikale venstre vil fortsat deltage i udvalgsbehandlingen og i behandlingen her i folketinget ud fra det ønske omsider at komme frem til en løsning af spørgsmålet, som både de to erhvervsområder, der her er tale om, og forhåbentlig det store flertal af den danske befolkning synes er rigtig.

Poul Dam: Det ene af de to sæt lovforslag, der fletter fingre på dagsordenen i dag, er fremsat af venstres gruppe med det ærede medlem hr. Ib Thyregod som ordfører for forslagsstillerne, ganske åbenbart med det formål at få gennedsat et udvalg svarende til det, der arbejdede i sidste folketingsssamling, og som også efter min opfattelse arbejdede godt og sagligt med det fra alle sider udtalte ønske at opnå en løsning, som der kunne blive bred enighed om, og som kunne medføre, at der blev ro om dette gamle stridsspørgsmål.

Det andet sæt lovforslag, som er fremsat af det konservative folkeparti med det ærede medlem hr. Fanger som ordfører, forekommer mig imidlertid at have det stik modsatte formål, nemlig at opretholde debatten og diskussionen og at danne udgangspunkt for et fremtidigt standpunkt af følgende art: vi fik ikke nok ved det forlig, der blev indgået, altså fortsætter vi agitationen.

For mit vedkommende må jeg sige — og jeg kan her dække mit parti — at jeg er interesseret i at opnå en løsning, så der kommer ro om dette spørgsmål. Men forudsætningen er, at der må være en vis garanti for, at der virkelig bliver ro om spørgsmålet. Hvis det ikke er forudsætningen fra alle sider, så har det ikke så forfærdelig megen mening at søge frem til en eller anden fælles løsning. Her vil jeg gerne sige, navnlig i anledning af de betragtninger, der er blevet fremsat vedrørende dividenden, at det forekommer mig at være vigtigt, at man ikke gennem skatte-lovgivning eller anden lovgivning prøver at øve indflydelse på brugsforeningsbevægelsens indre forhold, på de kompetente organers egne beslutninger. Der har jo i mangfoldige år inden for brugsforeningsbevægelsen været en diskussion om, hvorvidt man skulle have de lavest mulige priser uden dividende, eller man skulle have en divi-